

Jeg har oplevet Det Ny Samfund på nært hold, nemlig i DR TV, som i sin tid ikke kunne lave udsendelser nok om Frøstruplejren.

Det var sandelig ikke noget med lidelse. Det var folk, der skulle bygge et nyt samfund, og de skulle brede sig ud over hele Danmark og helst ned over Tyskland også, for nu trængte vi til noget nyt.

Så længe den tone var på, gjorde vi alt, hvad vi kunne, og jeg kan sige, at i Radiorådet fik jeg i hvert fald aldrig støtte fra hverken Venstre eller De Konservative, når det gjaldt om at begrænse radioens begunstigende indflydelse på alt det dér.

Der var ingen interesse for Frøstruplejren at finde på det tidspunkt. Jeg interesserede mig meget for den. Nu kan jeg kun interessere mig for, at der bor nogle stakkels børn og nogle stakkels mennesker, der skal hjælpes. Men det er en lidelseshistorie, der nu skal finde sin afslutning. Det Ny Samfund er en dødfødt idé. Det var det fra starten, og den er afdød nu. Nu skal vi bare afslutte lidelseshistorien.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

En lidelseshistorie, der skal have sin afslutning – jeg synes nærmest, at det er det modsatte. Nu legaliserer man netop, at lidelseshistorien lige så stille og roligt kan fortsætte, og det er utroligt, at det er venstrefløjpartierne, der nu ikke vil være med til at løse de sociale problemer, der helt angiveligt er i lejren, men blot lader stå til.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Henning Urup. SF har hele tiden gerne villet gå ind og løse de problemer, der er, og arbejde helt konkret med det i Viborg Amtsråd sammen med Socialdemokratiet og De Radikale.

Men det er faktisk sådan, at det er Venstre og De Konservative, der har stemt imod, og de har forhindret enhver rimelig løsning. Så sent som i 1989, hvor det var tæt på, at der kunne skabes et flertal for, at man kunne lave en forhandlingsløsning med lejren og med Hanstholm Kommune, lykkedes det igen Venstre og De Konservative at forhindre det.

Og hvad har de så gjort siden? Intet som helst i disse mange år! Venstre har kunnet gå ind og arbejde med de sociale problemer, De Konservative kunne have gjort det, de kunne være kommet med forslag. Der er ikke kommet et eneste forslag!

Mon ikke det var på tide at få konkrete forslag til en løsning?

Til hr. Aage Brusgaard, som spørger, hvad forskellen er på Krudtpetersagen og Frøstruplejren. Der er naturligvis meget stor forskel, for sagen om Frøstruplejren er jo ikke en isoleret zonesag. Den er blevet så meget mere og så mange andre ting, og det er derfor, vi står med denne særlov i dag. Hvis det var så enkelt og ligetil, var det nok løst for mange år siden.

Men det er det jo ikke, det må alle erkende, for så var der ikke gået snart 25 år med at diskutere denne sag. Så var den håndteret helt anderledes for mange år siden. Hr. Aage Brusgaard kender udmærket godt sagsgangen, hvordan hele systemet er kørt igennem med dom i sagen, lovgivning, bøder, tvangsauktion osv. Det hele er afprøvet, så hr. Aage Brusgaard kan ikke lave den sammenligning i dag.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg må sige, at fru Anni Svanholt havde en lidelseshistorie her. Hvem var det, der havde flertallet fra 1990? Hvem var det, der var det parlamentariske grundlag for den socialdemokratiske amtsborgmester? Hvem havde flertallet? Det havde Socialdemokratiet, De Radikale, Kristeligt Folkeparti og SF. Hvad gjorde man i de fire år? Man gjorde ingenting. Så er vi kvit her.

Det var hr. Erhard Jakobsens lidelseshistorie, jeg gerne vil tage fat i. Hvis hr. Erhard Jakobsen tror, man hjælper disse mennesker og de 26 børn ved at lade det fortsætte på denne måde, så tager hr. Erhard Jakobsen nogen sinde været oppe og se Frøstruplejren? Jeg var deroppe i søndags og så de forhold, de eksisterer under, og der er ingen ansvarlige politikere – ikke i Viborg Amtsråd i hvert fald – der tror på, at det er muligt at lave en aftale med de mennesker.

Derimod får børnene en fuldstændig forkvaklet oplevelse i deres barndom af at leve dér, og det er synd. Det bliver en lidelseshistorie, man nu sætter tyk streg under, der skal fortsætte. Vi kan godt gå ind med nogle sociale foranstaltninger og give lidt penge osv., men det løser ikke problemet. Og det, der er det største problem, er, at det nu er de generationer, der er vokset op, der bliver ved at leve i dette miljø og aldrig kommer ud i det danske samfund på en fornuftig måde.